

„Ugye, ez az, akít halálra keresnek? ²⁶S mégis teljesen nyíltan beszél ...

Jézus egyedül nem akart elmenni a zsidók egyik fontos (nyolc napig tartó) ünnepére Galileából Júdeába. Tanítványai el akartak menni - végül el is mentek - az ünnepre, ezért Jézus titokban utánuk ment.

Mennyire gondolkodtat el engem a többségi közösségi vélemény és mennyire vagyok hajlandó igazodni a többségi, közösségi véleményhez?

Jeruzsálemben a hálaadó ünnep résztvevői közül már sokakat foglalkoztatta a kérdés, hogy vajon Jézus-e a Messiás. Úgy tartották, hogy a Messiásról nem tudni, hogy honnan fog jönni, honnan származik ezért elbizonytalanodtak, mert Jézusról köztudott volt a származása – Ő a názáreti ács fia.

„Igen, ismertek, és azt is tudjátok, honnan való vagyok, noha nem magamtól jöttem, hanem az Igaz küldött, akít ti nem ismertek. ²⁹Én azonban ismerem, mert tőle vagyok és ő küldött.”

Az ilyen beszéd Isten káromlásnak számított, ezért nem csoda, hogy felháborította a hallgatóságot.

Mennyire szoktam igazítani mondanivalóm lényegét a jelenlévő hallgatóság elvárásaihoz? Lényegi dolgokban vállalom-e a konfrontálódást? Tudom-e szerényen, de határozottan vállalni a véleményemet mások megsértése nélkül?

Jézust az Igaz, az Atya küldte. Minket Jézus küld – *Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket!* (Mt 28,19)

Van-e aktuális teendőm ezen parancs teljesítése érdekében?

Kaszap István, Pécel